

gen som helst Anledning til at skride ind eller henvende sig til Sundhedsstyrelsen derom. Det er dette Forhold, jeg har anket over, at disse højtstaaende Læger først nu, da de 3 Lægers mulige Fejl og Mangler kunne bruges til at rømme andre, Stadslæge Hoff og Ministeren, med, drage dem frem. Det var det, jeg har anket over og ikke over, at man overhovedet har angrebet disse Læger. Vi fra vor Side ønske, at der kun ansættes Læger, der ere ved deres Fornufts fulde Brug og ere i Besiddelse af den tilstrækkelige Dygtighed.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa et Forhold, hvor jeg ikke er ganske sikker paa, at det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ser rigtig klart paa Sagen. Det synes baade i hans Foredrag i Gaar og i Dag, at han gaar ud fra eller vil hævde, at saa snart en Læge bruger Morfin i nogen nævneværdig Grad, eller vi kunne vel ogsaa sige misbruger Morfin, er han ude af Stand til at røgte sin Gerning. Det ærede Medlem sagde, at han havde lægekyndige Autoriteters Udtalelse for, at det var saadan, at den, der en Gang var forfalden til at bruge Morfin, dermed var ødelagt i en saadan Grad, at det ikke var forsvarligt at ansætte ham i en betroet Stilling. Jeg tror ikke, at denne Opfattelse er i Overensstemmelse med Loven af 30. April 1909. Jeg ønsker særlig at gøre opmærksom paa det overfor Tilfældet med Læge A., der efter sin egen Tilstaaelse i mange Aar har brugt Morfin, men som desuagtet af „Hospitalstidende“s Redaktion faar Attest for, at han har bestridt sit Embede paa en saadan Maade, at der ikke har været Grund til at klage over ham. Det findes altsammen her i Aktstykkerne. Loven af 30. April 1909 § 7 fastsætter, hvorledes Forholdet skal være for at berettigede Sundhedsstyrelsen til at skride ind. Der staar ikke der, at saafremt en Læge misbruger Morfin eller Alkohol og deslige i nogen Grad, skal han være uskikket. Der staar: „Opstaar der Spørgsmaal om, at nogen i Medfør af § 6 under Lægeraadets Tilsyn staaende Persons Udøvelse af hans Kaldsvirksomhed er farlig for hans Medmennesker“, være sig paa Grund af Misbrug af Alkohol, Morfin og lignende. Han skal altsaa have brugt det i en saadan Grad, at hans Virksomhed er farlig for hans Medmennesker. Jeg tror ikke, at det ganske er det samme. I alt Fald har jeg ikke den Opfattelse, at det er ganske det samme, som naar en Læge overhovedet bruger Morfin i større Mængder. Derfor

kan jeg ikke se, naar man overhovedet maa indrømme, at Læge A. har passet sin Virksomhed upaaklageligt — og det indrømmes jo fra alle Sider —, at der saa skulde have været Grund for Stadslæge Hoff, dersom han havde kendt dette Forhold, eller for andre til at skride ind mod ham.

Jeg skal derefter gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott). Han har gentagne Gange fremdraget det Referat, den højtærede Justitsminister afgav i Finansudvalgsmødet den 13. December. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) var for Resten ogsaa stærkt inde paa det samme og bebrejdede Ministeren, at han havde givet et fejlagtigt eller forkert Referat. Jeg skal derom sige, at et Referat kan ikke være fuldstændig udtømmende. Ved Referat forstaar man dog i almindelig Sprogbrug en Gengivelse af Hovedpunkterne. Den højtærede Minister gjorde sig efter min Mening ikke skyldig i noget, som man kan kalde forkert Referat. Han refererede efter min Opfattelse Hovedpunkterne i den foreliggende Sag, saadan som den den Gang forelaa, det vil sige svarende til de Aktstykker, der findes i Bilaget under I. At min Opfattelse ikke staar ene, beviser et Forhold, som jeg skal nævne. Da Ministeren havde refereret, spurgte han det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der havde haft Lejlighed til at gennemgaa de samme Aktstykker i Magistraten, og samtidig mig, til hvem han 20 Minutter eller saa før Mødets Begyndelse havde overgivet Aktstykkerne og bedt om, hvis jeg havde Tid, at læse dem, hvad jeg ogsaa gjorde, om Referatet var rigtigt. Vi sagde begge, at vi fandt hans Referat korrekt. Hvor udtømmende det var, og om det var tilstrækkelig udtømmende, blev der ikke spurgt om, men jeg for mit Vedkommende betragter det som udtømmende. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde Ja til Ministerens Spørgsmaal, maa det ogsaa opfattes saaledes, at han ligeledes ansaa Referatet for tilstrækkelig udtømmende. Jeg skylder dog at gøre opmærksom paa, at senere i Mødet, saa vidt jeg erindrer, idet Ministeren gik hen til Døren, kom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i Tanker om, at der dog var noget, der manglede, nemlig Skrivelsen fra Overlæge Ludvig Nielsen, som Ministeren ikke havde nævnt, men udover det gav han altsaa sin Tilslutning. Dette ønsker jeg at sige med Hensyn til det Referat, som fra